

O, ljuva hemvist.

Mitt hem är där på den andra stranden,
 där livets timglas ej rinner ut.
 Och ej till avsked man räcker handen,
 ty Himlens glädje tar aldrig slut.

Kör: O, ljuva hemvist för Jesu vänner,
 där finns ej mera en sorgens tår.
 Ty syndagiftet ej mera bränner,
 de äro läkta, de djupa sår.

Ej någon vandrare, stödd mot staven
 skall mera söka för natten hus.
 Där öppnas aldrig den mörka graven,
 ty livet härskar i evigt ljus.

Där suckar ingen vid solnedgången
 och ingen bävar för natten mer.
 Nej, alla sjunga de morgonsången,
 ty Gud är solen som evigt ler.

4

Ej någon sjöman med brutet roder
förgäves söker en säker hamn.
För barnet sörjer ej någon moder,
ty havet öppnar ej mer sin famn.

Mitt hem är där uppå livets stränder
där fridens ros icke falnar mer.
Med segerpalmer i sina händer
envar sin hyllning åt Lammet ger.